

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta consideră că toate condițiile constatării abținerii nejustificate prevăzute la articolul 265 TFUE sunt îndeplinite în această cauză și că această abținere determină mai multe încălcări ale tratatelor, ale principiilor și ale dreptului derivat al Uniunii. În acest sens, reclamanta invocă patru motive:

1. Primul motiv, prin care se susține că, prin nedeschiderea unei proceduri oficiale de investigare împotriva Republicii Elene, Comisia nu s-a conformat concluziilor sale în cazul SA.33828 – Sistemul elen de impozitare pe tonaj și Orientărilor sale din 2003 privind ajutoarele de stat pentru transportul maritim (Orientările maritime).
2. Al doilea motiv, prin care se susține că Comisia nu s-a conformat Regulamentului (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (Regulamentul privind procedurile, articolul 23) și articolului 108 TFEU prin nedeschiderea procedurii oficiale de investigare timp de șapte ani de la decizia în temeiul articolului 23 și că prin refuzul de a adopta o poziție clară în această privință Comisia a vătămat drepturile părților interesate cu încălcarea Regulamentului privind procedurile (articolul 24), a Cărții drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (articolele 41 și 47) și a principiilor Uniunii (precum cel al protecției încrederii legitime).
3. Al treilea motiv, prin care se susține că Comisia a încălcat principiul egalității de tratament, astfel cum este consacrat de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (articolele 20 și 21), și obligația sa de cooperare loială [articolul 4 alineatul (3) TUE], refuzând pentru totdeauna să acționeze în temeiul articolului 107 TFEU împotriva Sistemului elen de impozitare pe tonaj, desființând totodată scheme de ajutoare de stat echivalente acordate porturilor din alte state membre într-o perioadă determinată.
4. Al patrulea motiv, prin care se susține că Comisia a încălcat standardele fiscale internaționale și dreptul fiscal al Uniunii și angajamentele Uniunii referitoare la normele privind impozitarea minimă care vor trebui puse în aplicare de toate statele membre de la 1 ianuarie 2024 în temeiul Acordului OCDE privind pilonul 2 (decembrie 2021) și al Propunerii Comisiei de Directivă a Consiliului privind asigurarea unui nivel minim global de impozitare a grupurilor multinaționale în Uniune (decembrie 2021), astfel cum a fost adoptată în Consiliul Ecofin în decembrie 2022.

(¹) Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO 2015, L 248, p. 9).

Acțiune introdusă la 20 ianuarie 2023 – Grecia/Comisia

(Cauza T-18/23)

(2023/C 179/78)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Republica Elenă (reprezitanți: E. Leftheriotou, A.-E. Vasilopoulou și O. Pastellas)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în tot a Deciziei de punere în aplicare C (2022) 8047 final a Comisiei din 15 noiembrie 2022 privind consecințele financiare care trebuie aplicate cheltuielilor finanțate de Fondul european de orientare și garantare agricolă, secțiunea Orientare (denumită în continuare „FEOGA-O”), în anumite cazuri de neregularități săvârșite în Grecia;
- cu titlu subsidiar, anularea deciziei atacate până la concurența sumei corespunzătoare părții din plăți care a fost anulată de instanța națională în cazul 2014/10019, și anume reducerea cuantumului care trebuie recuperat în această cauză de la 145 854,46 euro la 48 619,63 EUR, și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Republica Elenă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe lipsa de temei juridic a deciziei atacate în ceea ce privește imputarea sumei în litigiu, în măsura în care Regulamentul (CE) nr. 1681/94 ⁽¹⁾ a fost abrogat și nu se mai aplică cazurilor care țin de perioada de programare 1994-1999, iar Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 ⁽²⁾ se aplică numai cazul neregularităților în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR).
2. Al doilea motiv este întemeiat pe o eroare de fapt, constând în aceea că, în speță, Comisia consideră că autoritățile elene nu au dat dovadă de diligență în gestionarea cazului 2014/10019. În plus, Republica Elenă susține că imputarea sumei de 145 854,46 euro este disproporționată.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1681/94 al Comisiei din 11 iulie 1994 privind neregulile și recuperarea sumelor plătite în mod necorespunzător în cadrul finanțării politicilor structurale, precum și organizarea unui sistem de informare în acest domeniu (JO 1994, L 178, p. 43, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 9).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO 2013, L 347, p. 549).

Acțiune introdusă la 23 ianuarie 2023 – Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) și alții/Comisia

(Case T-37/23)

(2023/C 179/79)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Mead Johnson Nutrition (Asia Pacific) Pte Ltd (Singapore, Singapore), MJN Global Holdings BV (Amsterdam, Țările de Jos), Mead Johnson Nutrition Co. (Chicago, Illinois, Statele Unite) (reprezentanți: C. Quigley, KC, M. Whitehouse și P. Halford, Solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei C(2022) 7665 final a Comisiei din 31 octombrie 2022 în cazul SA.34914 (2013/C) – Regatul Unit – Regimul de impozitare pe profit în Gibraltar (denumită în continuare „decizia atacată”); ⁽¹⁾ și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamante.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, prin intermediul căruia se invocă necompetența, în sensul că Comisia nu are nicio competență în temeiul articolului 92 alineatul (3) litera (a) din Acordul privind retragerea Regatului Unit din Uniune, din moment ce cazul SA.34914 și toate procedurile aferente au fost închise și au încetat prin adoptarea Deciziei finale (UE) 2019/700 din 19 decembrie 2018; ⁽²⁾ și niciun număr nou nu a fost alocat procedurii de investigare a Comisiei referitoare la MJN Holdings (Gibraltar) Limited anterior încheierii perioadei de tranziție la 31 decembrie 2020 și nici după această dată.
2. Al doilea motiv, prin intermediul căruia se invocă încălcarea unei norme fundamentale de procedură, prin aceea că Comisia a încălcat articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/1589, ⁽³⁾ în temeiul căruia, într-o decizie de deschidere a unei proceduri oficiale de investigare, Comisia sintetizează toate elementele de fapt și de drept de care dispune, întrucât Comisia nu a inclus elemente relevante pe care reclamantele le prezentaseră anterior și pe care Comisia le deținea, referitoare la nemenținerea deciziei fiscale anticipate MJN GibCo 2012 după data de 1 ianuarie 2014 și la neimpozitarea veniturilor din redevențe în temeiul aplicării corecte a dreptului din Gibraltar. Mai mult, anterior adoptării deciziei în temeiul articolului 6 alineatul (1) (decizia atacată), Comisia, în cadrul aprecierii sale preliminare și conform principiului bunei administrări, ar fi trebuit, în orice caz, să discute cu Regatul Unit cu privire la informațiile care fuseseră transmise de reclamante.